

Lessen uit het leven van koning Manasse

We lezen in 2 Kron. 33 het volgende over koning Manasse:

1 Manasse was twaalf jaar oud toen hij koning werd, en hij regeerde vijftig jaar in Jeruzalem.

Manasse was 12 jaar oud, toen hij aan de regering kwam. Toen hij echter ouder werd, ging vers 2 in vervulling:

2 Hij deed wat slecht was in de ogen van de HEERE, overeenkomstig de gruweldaden van de heidenvolken die de HEERE van voor de ogen van de Israëlieten verdreven had.

In de volgende verzen wordt aangegeven, wat voor kwaad hij deed:

3a Hij herbouwde de offerhoogten die Hizkia, zijn vader, afgebroken had.

De naam van zijn vader was Hiskia en Jechizkia is een andere vorm van de naam Hiskia.

Hiskia was een godvrezende koning maar zijn zoon Manasse volgde zijn voorbeeld niet na, integendeel:

3a Hij richtte altaren op voor de Baäls, maakte gewijde palen, en boog zich neer voor heel het leger aan de hemel, en diende het.

Hij richtte altaren op voor Baäl. Israël werd door de zinnelijke dienst van Baäl aangetrokken.

Manasse maakte ook gewijde palen; die zijn het symbool en de woonplaats van de vrouwelijke afgod van de hartstocht: Asjéra.

Ook boog Manasse zich neer voor heel het leger aan de hemel en diende ze.

Hij aanbad de zon, de maan en de sterren en hield zich bezig met toekomstvoorspellingen wat tegenwoordig gebeurd met horoscopen. Daar zullen wij als christenen nooit mee bezig zijn.

4 Verder bouwde hij altaren in het huis van de HEERE, waarvan de HEERE gezegd had: In

Jeruzalem zal Mijn Naam voor eeuwig zijn.

5 Verder bouwde hij altaren voor heel het leger aan de hemel in beide voorhoven van het huis van de HEERE.

Manasse maakte het wel zeer bond door altaren te bouwen in het huis van de Heere. Altaren in de beide voorhoven van het huis van de Heere, staat er.

Er was namelijk een voorhof voor de priesters en er was een buitenste voorhof voor de Israëlieten.

6a Hij was het die zijn zonen door het vuur liet gaan in het dal Ben-Hinnom.

Het was duidelijk duivelswerk en offeren aan afgoden.

6b Hij duidde wolken, deed aan wichelarij, deed aan toverij, en stelde dodenbezweerders en waarzeggers aan. Hij deed zeer veel slechts in de ogen van de HEERE, om Hem tot toorn te verwekken.

Hij hield hij ook zich bezig met het oproepen van geesten van doden, zoals Saul deed met Samuël via een medium.

7 Hij zette ook een gesneden afgodsbeeld dat hij gemaakt had, in het huis van God, waarvan God tegen David en zijn zoon Salomo gezegd had: In dit huis en in Jeruzalem, dat Ik uit alle stammen van Israëel verkozen heb, zal Ik voor eeuwig Mijn Naam vestigen.

8 Ik zal de voet van Israëel nooit meer doen wijken uit dit land dat Ik voor hun vaders bestemd heb, maar alleen als zij alles nauwlettend in acht nemen wat Ik hun geboden heb, overeenkomstig de hele wet, de verordeningen en de bepalingen door de hand van Mozes.

Dat gesneden afgodsbeeld, genoemd in vers 7, was volgens 2 Kon. 21:7 een beeld van de godin Asjérah, de god van de harts-tocht.

9 Manasse liet Juda en de inwoners van Jeruzalem dwalen, zodat zij erger deden dan de hei-

denvolken die de HEERE van voor de ogen van de Israëlieten weggevaagd had.

Manasse verleidde Juda en de inwoners van Jeruzalem en wel in die mate, dat zij meer kwaad deden, dan de volkeren die zij destijds onder Jozua verdreven hadden.

10 De HEERE sprak wel tot Manasse en tot zijn volk, maar zij sloegen er geen acht op.

Ondanks waarschuwingen van de profeten, volharde Manasse en het volk in hun zonden.

De Joodse overlevering verhaalt, dat Manasse de boodschap van de profeet Jesaja niet langer meer kon verdragen en besloot de profeet uit de weg te ruimen. En hij deed dat op een bijzondere gemene manier.

Volgens Joodse historische bronnen heeft hij Jesaja laten vastbinden en hem toen in een holle boom laten stoppen. Toen hebben ze Jesaja en de boom doormidden gezaagd.

Jesaja wordt in Hebr. 11 genoemd als één van de “geloofshelden” en de woorden “doormidden gezaagd” slaan op hem.

Nogmaals:

10 De HEERE sprak wel tot Manasse en tot zijn volk, maar zij sloegen er geen acht op.

En als Zijn volk niet wil luisteren naar Hem, dan gaat de Heere andere wegen met hen die niet altijd gemakkelijk zijn, met als doel hen tot bekering en verootmoediging te brengen

11 Daarom bracht de HEERE over hen de bevelhebbers van het leger die de koning van Assyrië had. Zij namen Manasse met haken gevangen, bonden hem met twee bronzen ketenen en brachten hem naar Babel.

Manasse werd gegrepen met haken en werd in de boeien geslagen met twee bronzen ketenen en naar Babel afgevoerd.

En – geprezen zij de Heere - toen ... eindelijk ... toen kwam er verandering bij Manasse. Dat

blijkt uit het bijzondere volgende vers:

12 Maar toen Hij hem benaauwde, trachtte hij het aangezicht van de HEERE, zijn God, gunstig te stemmen; hij vernederde zich diep voor het aangezicht van de God van zijn vaderen.

Nood leert bidden: Manasse wendde zich in zijn nood tot de Heere. Hij trachtte het aangezicht van zijn God gunstig te stemmen.

God werd weer zijn God. Hij zocht Zijn gunstbewijzen en hij verootmoedigde zich niet alleen, maar hij vernederde zich diep.

Dat deed Manasse ... hij vernederde zich diep en dat lezen we het wonderbare resultaat in vers 13:

13 En bad tot Hem. En Hij liet Zich door hem verbidden, verhoorde zijn smeekbede, en bracht hem terug in Jeruzalem, in zijn koninkrijk. Toen erkende Manasse dat de HEERE God is.

En dan lezen we de volgende vijf gevolgen:

1. God liet zich door Manasse verbidden. "Verbidden" dat is een mooi woord. God verhoorde hem niet meteen maar op het laatst liet Hij Zich door Manasse verbidden.
2. Hij hoorde naar zijn smeekbede. Het was niet zo maar een gebedje nee ... God hoorde naar zijn smeking.
3. Hij bracht Manasse naar Jeruzalem terug. Bijna niet te geloven en toch waar. God probeerde het opnieuw met hem ondanks alles waarmee hij de God van Israël gekrenkt had.
4. En Hij herstelde hem in zijn koningschap. Ook dat is heel bijzonder. Deze goddeloze man die God had gekrenkt met zijn afgodsbeelden ... hij werd weer koning. Ere zij de barmhartigheid van onze God.

Manasse vernederde zich diep en God bracht hem naar Jeruzalem terug en herstelde hem in zijn koningschap en hij erkende: de Heere is God.

En toen ging hij aan het werk: Hij maakte een buitenmuur om Jeruzalem en maakte hem "zeer hoog". Jeruzalem werd weer Jeruzalem, de stad van de levende God.

14 Hierna bouwde hij de buitenmuur om de stad van David, aan de westkant van Gihon, in het dal, tot de ingang van de Vispoort; hij trok die om de Ofel heen en liet die zeer hoog optrekken.

Hij stelde legerbevelhebbers aan in alle versterkte steden van Juda.

En dan lezen we in vers 15:

15 Ook nam hij de vreemde goden en het afgodsbeeld uit het huis van de HEERE weg, en al de altaren die hij gebouwd had op de berg van het huis van de HEERE en in Jeruzalem, en wierp ze buiten de stad.

Hij wierp al die vreemde goden buiten de stad en vernietigde ze. Manasse werd een radicale gelovige koning.

16 Hij herbouwde het altaar van de HEERE en bracht daarop dank- en lofoffers en zei tegen Juda dat zij de HEERE, de God van Israël, moesten dienen.

Wij hebben een buitengewone goede en barmhartige God. Wie zich verootmoedigd, vindt bij Hem erbarming.